

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Min ædle Phyllis om du er

Citation: Bording, Anders: "Min ædle Phyllis om du er", i Bording, Anders: *Digte*. - 1984, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 256.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid117052/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Mand Jldens heede brand
Well noget tuinge kand,
Men Jngen hende skiuler saa
Hun Jo med mact udbryde maa.

2.

Mon Jeg det skall bekiende? Ja
den høie nød udkreffuer det
Men hvad skall Jeg først sige? da
Jeg er din tiener: Er for Slet
Thi det er oc en huer
Som Staff oc taske bær
det faar her ud dog Endelig
Jeg el- Jeg el- Jeg elsker dig.

3.

Ei meere Jeg nu sige tør
Men der oc der gjør tornen wæ
till dig alleene trøsten hør
Om du will ellers naaden tee
Ach Wedste du kon rett
Huor hoit betrengt oc trett
Min Siell aff lengsell finder sig
du skulle snart forbarne dig.

4.

Medlidenhed, Medlidenhed
Før Jeg opbrender Skønne mø

Medlidenhed før Jeg gaar ned
Till mørcken graff oc Slett maa dø
dit ædle *Creatur*
Medlidenheds *Natur*
Best Sømmer oc op høie kand
Till Himmelske gudinders Stand.

5.

Endog Jeg kiender Sielff oc weed
At Slig en Himmel pract oc glants
Gaar offuer min uwærdighed
Oc Jeg med Suagen Sind oc Sants
Ei kand Jndbilde mig
At nogen dødelig
din Gunst fortiene kand med skiell
Saa brender Jeg dog lige well.

6.

Dog du dumdristig tunge du
Hun sig maa skee fortørne will
Ach Ja min Skønne Jeg oc nu
will binde tungen gicrne till
Mit pinetuungen skrog
Med blegen farffue dog
Før dig udwiste aahenbar
at sig min Siell forelsket har.
Finis

153.

[451] *Daphnis* sørger sig til døde for sin skønneste *Phyllis*,
som ikke vilde være hannem gunstig.

1.

Min ædle *Phyllis* om du er
End streng, det intet hinder,
Du dog for alle kronen bær,
Det alting overvinder

[452] Det maa jeg sig'
Du har ey lig',

O skønneste hyrdinde,
Hielp Gud jeg dig kund vinde.

2.

Du est den frommest af natur
Der findes kand paa jorden,
Ja ingen himmelske figur
Kand med dig komm' i orden,

<p>Kom kydske hiert' Tag bort min smert', Og lad dig ey fortryde, At jeg din gunst maa nyde.</p> <p>3. Hvad er det sig at undre paa, Jeg lider største smerte, Og mig saa daglig pine maae For din skyld kierist' hierte, At din gestalt Slet overalt Mig monne best befalde, Jeg elsker dig for alde.</p> <p>4. Kom mig til hielp udi min nød, O <i>Phyllis</i> hierte syster, Seer jeg dig ey, da er jeg død, J mig mit hierte bryster. Din høflighed Som alle sted Høyt bliver holt i ære, Min største trøst skal være.</p> <p>5. Vil du mig ey din gunst betee, Og trolig med mig stræbe,</p>	<p>Skal alle det vist hør og see, [453] Jeg vil mig selver dræbe, Saa at mit bloed Af hierte roed, Paa jorden skal udflyde. Den lykke maae jeg nyde.</p> <p>6. Jeg veed vel at jeg villig kand For din skyld døden lide Ah! svømm' udi drøvelsens vand, J smert' og største qvide, Thi jeg nu seer Dig aldrig meer, Ah! ah jeg kan ey lenger, Thi døden mig hart trenger.</p> <p>7. Jeg beder dig du med bedagt D[<i>in</i>] hielp mig vilt tilsende, At jeg skal ey i mordrens magt Mit liv saa ynkelig ende, Dog skal det vær', Da hielp mig her Jeg kand i jorden komme, Adjeu min rosens blomme.</p>
---	--

154.

[41] *Den allerskøniste Charitnis berømmis*
aff hendis som plictschuldigste saa och ævig elschende Tienere och Ven.

<p>1. Maa ieg ey med Lette Vinger Flyffve som den Himmellspringer <i>Pegasus</i> i Luftens egn, [42] Kand ieg ey Som ieg med rette Burde med min Stiil opsette Dig et ævigt Æretegn,</p>	<p><i>Charitnis</i> dig mit hierte schall Opløfte dog till Himlens Sall Blant Guders och Gudinders tall.</p> <p>2. Er endschiönt min Hyrdetunge Till din Loff och priis att Siunge Jordisch och aff Liden krafft</p>
--	--